

BALÁZS FERENC

AZ ÉN HITVALLÁSOM*

Hiszem, hogy e világ nem a véletlenségek láncolata. Hiszem, hogy minden valamiért van. Hiszem, hogy a világnak az a természete, elrendeltetése, végzete, eltökéltsége, megmásíthatatlan akarata, hogy olyan személyiségeket alakítson ki, akik nagy valóságossággal egynek tudják, érzik magukat az egész világgal s a szerint cselekszenek. Hiszem, hogy a világcél megvalósítása sok apró szándék, embernői akarat kiteljesedésén keresztül munkálkodik, hogy minden nemzetségnek, minden egyénnek a végtelen lánc egy szemének kikovácsolása jutott osztályrészül. Hiszek ebben a feladatban, az én külön kis célomban. Legelőször is az egyéniségemet, a világot tükröző harmatcseppet akarom tisztává és teljessé tenni. Nem fojtom el az én sokrétű személyiségem egyik megnyilatkozását sem; a „testemnek“ éppen annyira élek, mint a „lelkemnek“ — de igyekszem minden kívánságomat, vágyamat, ösztönömet, rángásomat összhangba hozni az én eddigelé kifejlődött legmagasabb, legértékesebb tulajdonságommal. Ezenkívül arra törekszem, hogy másokkal, testvéreimmel a közös társaságban, kiépitsem a szeretet kapcsolatait. A békességet mindvégig megőrizni kívánom, s azokkal akikhez ölelős, forró szeretet köt, közös érdekeink közös szolgálására szövetkezem. Hiszem, hogy ha az én kicsi célomat az én rövid életemben megvalósítom, valamit tettem, aminek magában is értéke van, s aminek értelmét a halál nem tudja elvenni.

Hiszek az ember méltóságában; s ha magát a világcéllal azonosítja: az akarata szabadságában. Hiszem, hogy az én igazi énem akarata az az akarat, amelyik a világcélban jut kifejezésre, s hogyha a világcélt követem, a saját akaratomat követem. És hiszem az Istent: óh, e világ gyönyörűsége, hatalmas, csodálatos, boldog végzetű, megdöbbentő és titokzatos; s amikor csordulásig megtelek vele, amikor elnyom a végtelensége, fölemel a közvetlensége, megujjongtat az öröme, akkor az bugygyan ki belőlem: Isten. Ne kérdezzétek, hogy mit jelent nekem ez a szó. Nekem olyan ez, mint a *jaj* a szenvedőnek, az *oh* a meglepettnek, a kacagás az örvendezőnek: mindent kifejez, mert semmit sem mond. Én

---

* Részlet *Bejáróm a kerek világot* (1923—1928) c. művéből (Cluj-Kolozsvár, 1929. 221—222. l.)

nem szállok vitába, nem állítok, nem bizonyítok; következetes nem vagyok, okokat nem hozok föl: én csak sóhajtok, sírok, ujjongok, lelkesedem: Isten.

A vallás megadja az én életem célját; a tudomány hozzásegít az eléréséhez; a művészet alkalmat ad, hogy benne gyönyörrel elmerüljek. Az én imigyen teljessé váló életemben várom Istent, hogy kinyilatkoztassa magát.

BENCZÉDI FERENC

CSALÁDVÉDELEM

A megváltozott gazdasági és társadalmi rend maga utána vonta a családi élet átformálódását. Már a háború utáni években megindul ez az átalakulás nemcsak a városokban, de falvakon is. A család, mely egykor fontos tényezője volt a személyiség kialakulásának, a megváltozott körülmények folytán már csak rövid időre, a pihenésre és erőgyűjtésre vagy ünnepnapokon fogja össze szétszóródott tagjait. Az anyagilag független családtag érzelmi és szellemi síkon is távolodóban van. Ez megmutatkozik nem egyszer az erkölcsi élet egyik nagy veszedelmében, a durvaságban, a szellemi szennyeződésben, a hatalmaskodásban, a leki-csinylésben. Ugyanakkor a családi életben súrlódások, feszültségek keletkeznek, melyek nehezítik a mindennapi együttélést. A hagyományos értékrend átalakult, az emberi közösség összetartozásának tudata pedig gyengül. Mindez egyfelől a védtelenség érzését, másfelől a felelősség nélküli élet felfogását alakítja ki az emberben, mely válságba sodorja a családot is. A válság oka sokrétű: anyagi, erkölcsi, szellemi, s ezek együtthatója az elidegelés szülők és gyermekek, ember és ember között.

A család válsága kihatással van az egyén vallásos életére, erkölcsére, egész élet magatartására. Az Unitárius Egyház a lelkész hivatalos teendői közé sorolja a család védelmét: a viszálykodó házastársak kibékítését, a házasság könnyelmű felbontásának megakadályozását, a családok, betegek meglátogatását; a lelkész igyekezzék híveinek bizalmát, szeretetét és tiszteletét megnyerni; vegyen részt azok örömeiben és fájdalmában, legyen a szerencsétlenek vigasztalója, a tanácstalanok tanácsadója, az egész gyülekezetnek barátja, atyja.* A lelkész szolgálatának jelentősége fokozódik, ha lelkiismeretesen, felelőségérzettel akar eleget tenni e sokrétű, a család épségét veszélyeztető hatások leküzdésében. Feladata

* Az Unitárius Egyház Szervezeti Szabályzata. Cluj 1949. 13, 14, 16: